Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 83.670 van 26 november 1999

A. 73.787/VIII-236

In zake : **Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt**
Groep II (VSOA - Groep II),
Boudewijnlaan 11
1000 Brussel,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd door zijn regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij Mr. Jacques PERILLEUX, advocaat,
Brederodestraat 13
1000 Brussel.

Tussenkomende partij :

CORBESIER Emile,
rue Victor Forthomme 52
4140 Rouvreux.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 28 maart 1997 is ingediend door het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt - Groep II, afgekort als VSOA - Groep II, dat de nietigverklaring vordert van het besluit van de Waalse regering van 23 januari 1997 tot wijziging van het besluit van 17 november 1994 houdende het statuut van de ambtenaren van het Gewest en, in bijkomende orde, de nietigverklaring van artikel 31 van dat besluit;

Gezien het verzoekschrift dat op 28 juni 1999 is ingediend, waarbij Emile CORBESIER vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 1 juli 1999 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 april 1999 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen, en gezien de brief die geldt als laatste memorie van de verzoekende partij en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 11 oktober 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 november 1999;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van de heer AYRIANOFF, voorzitter van het VSOA - Groep II, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. ERGEC en van Mr. WIJNANTS, loco Mr. PERILLEUX, advocaten, die voor de verwerende partij verschijnen, en van Mr. DETRY, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. De Waalse regering heeft, tijdens haar vergadering van 17 oktober 1996, een voorontwerp van besluit tot wijziging van het besluit van 17 november 1994 houdende het statuut van de ambtenaren van het Gewest na een eerste lezing goedgekeurd. Bovendien heeft ze de Minister van Ambtenarenzaken ermee belast over het betrokken ontwerp te onderhandelen met de vakbonden.

2. Op 25 oktober 1996 wordt in sectorcomité nr. XVI over het ontwerp onderhandeld. De afgevaardigden van de vakorganisaties betuigen unaniem hun instemming.

3. Op 31 oktober 1996 keurt de Waalse regering het ontwerp na een tweede lezing goed en belast ze de Minister van Ambtenarenzaken ermee het ontwerp voor te leggen aan de instellingen van openbaar nut van het type B die onder dat Gewest ressorteren.

4. Tijdens de maanden december 1996 en januari 1997 brengen de "Société régionale wallonne du logement" (de Waalse gewestelijke huisvestingsmaatschappij), de "Office régional de promotion de l'agriculture et de l'horticulture" (de gewestelijke dienst voor de promotie van de land- en tuinbouw), het "Forem" (Gemeenschaps- en gewestdienst voor beroepsopleiding en arbeidsbemiddeling), het "Agence wallonne pour l'intégration des personnes handicapées" (Waals agentschap voor de integratie van gehandicapte personen)

en de Autonome Haven van Luik gunstige adviezen uit over het ontwerpbesluit.

5. Op 17 januari 1997 stelt de Minister van Ambtenarenzaken de regering voor het ontwerp definitief goed te keuren.

6. Tijdens haar vergadering van 23 januari 1997 keurt de Waalse regering het ontwerp goed. Dat besluit is de bestreden handeling;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat een beroep dat is ingesteld door een feitelijke vereniging niet ontvankelijk is wanneer niet vaststaat dat de vereniging volgens de vormvoorschriften die de vennoten voor zichzelf hebben vastgesteld, de beslissing genomen heeft om in rechte op te treden; dat ze opmerkt dat de verzoekende partij geen enkel stuk aan het dossier heeft toegevoegd aan de hand waarvan kan worden nagegaan of ze die beslissing volgens de vormvoorschriften heeft genomen binnen zestig dagen na de bekendmaking van de handeling;

Overwegende dat artikel 5 van het reglement van orde van Groep II, bekrachtigd door het directiecomité van het VSOA, het volgende bepaalt : "Binnen het beperkte kader van de doelstellingen en de principes van de werking zoals die bepaald worden in vorig artikel en onverminderd de statuten van het VSOA, kan de Groep een beroep doen op alle actiemiddelen die zij nuttig acht om de belangen van haar leden te verdedigen en inzonderheid de oprichting van comités en commissies van verenigingen voor dienstbetoon"; dat luidens artikel 16, a, vierde streepje, van dat reglement de nationale voorzitter "de briefwisseling en alle akten en verzoeken waarvoor de Groep verantwoordelijk is (ondertekent) (...)"; dat in het onderhavige geval de

nationale voorzitter van groep II het verzoekschrift ondertekend heeft; dat het beroep ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel, dat gericht is tegen de bestreden handeling in haar geheel, ontleent aan schending van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat ze uiteenzet dat het statuut van de ambtenaren van het Gewest wezenlijke wijzigingen heeft ondergaan, zonder dat aan de afdeling wetgeving van de Raad van State daarover een advies is gevraagd en zonder dat de dringende noodzakelijkheid met bijzondere redenen is omkleed; dat ze aanvoert dat de desbetreffende motivering hoofdzakelijk betrekking heeft op een vereenvoudiging van de vormelijke aspecten van het beoordelingssysteem; dat het volgens haar voor het overige om een louter tautologische motivering gaat, vol holle frasen; dat de verzoekende partij voorts stelt dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de regering deze niet als spoedeisend heeft behandeld, aangezien het besluit pas ongeveer drie maanden na de onderhandelingen met de vakbonden is goedgekeurd; dat ze hoegenaamd niet inziet in welk opzicht het dringend noodzakelijk was dat zij geweerd werd als lid van de raad van beroep, tenzij ervan uitgegaan wordt dat het gaat om één van de "verschillende punten (die) technisch [moesten worden] (aangepast)";

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord probeert aan te tonen dat er wel degelijk sprake was van dringende noodzakelijkheid en dat zulks blijkt uit de chronologie van de procedure;

Overwegende dat de Raad van State bevoegd is om na te gaan of de minister er, op basis van de bijzondere motivering opgegeven in de aanhef van het besluit, van uit kon gaan dat het besluit, wegens de dringende noodzakelijkheid ervan, niet voor advies aan de

afdeling wetgeving hoefde te worden voorgelegd, en of hij bijgevolg de beoordelingsbevoegdheid die hem bij artikel 3, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is toegekend, niet overschreden heeft; dat de motivering van de dringende noodzakelijkheid in het onderhavige geval luidt als volgt :

" Overwegende dat het geboden is het statuut op verschillende punten te wijzigen zodat de loopbaan van de ambtenaren normaal kan verlopen;

Overwegende dat de in het statuut voorziene zware en trage procedures inzake evaluatie, alsook het groot aantal ambtenaren die bij deze procedures betrokken zouden zijn een verlichting opleggen van de zuiver formele aspecten van het huidig evaluatiesysteem;

Overwegende dat het tevens geboden is de tuchtpocedure te verlichten;

Overwegende dat het nog nodig is de reglementering betreffende o.a. de stageduur en de administratieve anciënniteiten op verschillende punten technisch aan te passen;"

dat de loutere vaststelling van de noodzaak om sommige procedures te verlichten niet voldoende is om de dringende noodzakelijkheid te motiveren, aangezien de overheid niet aangeeft dat er geen tijd was om de afdeling wetgeving, zo nodig volgens de spoedprocedure, om advies te vragen; dat het eerste middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond bestaat om het andere middel van het verzoekschrift te onderzoeken, dat, gesteld dat het gegrond is, niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Waalse regering van 23 januari 1997 tot wijziging van het besluit van 17 november 1994 houdende het statuut van de ambtenaren van het Gewest.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 9.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij ten belope van 4.000 frank en ten laste van de tussenkomende partij ten belope van 5.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zesentwintig november 1900 negenen-negentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**